

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

FLORIN
GHENA

CĂLUGĂRIȚA,

Libris
EDITORIAL

BRAȘOV • 2019

Cuprins

Prolog.....	5
1. Întâlnirea.....	7
2. Reîntâlnirea.....	9
3. La interviu.....	14
4. Invitația la masă.....	15
5. Eva.....	22
6. Acasă la Eva.....	28
7. Iată femeia.....	36
8. La mare.....	42
9. Marea veste.....	48
10. Despărțirea.....	56
11. Din nou acasă.....	59
12. Reconcilierea.....	62
13. O nouă familie.....	74
14. Și totuși.....	85
15. Petrecerea de pensionare.....	92
16. Relaxarea.....	101
17. Ultima casă.....	105
Epilog.....	111

Prolog

Se spune că maturitatea unui om începe la 18 ani odată cu examenul de bacalaureat. Mi-aduc aminte că se dădea examen la limba română, matematică și o materie la alegere. Unii alegeau materia la care se pregăteau din timp pentru admiterea la facultate, dar majoritatea alegea biologia și, bineînțeles, că făceam parte din acea majoritate. Și ce subiecte!!! Drosophila melanogaster sau amoeba sau mătasea broaștei etc. Eu am avut subiectul despre „călugăriță”. Interesant subiect, mai ales că are și o ciudățenie. În timpul împerecherii, femela separă capul masculului de trunchi și îl devorează deoarece numai atunci se finalizează actul în sine și implicit perpetuarea speciei. Deci masculul este sacrificat pentru urmași. La final se pune întrebarea: Urmașii se vor ridica la înălțimea sacrificiului?

Întâlnirea

Era într-o zi de primăvară când zarzărul îți bate în geam să-ți aducă aminte că este primul pom fructifer care își expune inflorescența ca într-o expoziție de parfum și culoare, iar vrăbiuțele negociază (că tot e la modă) unde să-și facă viitorul cuib. Pun de cafea și până se fierbe apa fac repede un duș și ies pe balcon cu cafeaua în mână și cu o țigară aprinsă. Sorbind cafeaua, mă gândeam la ce am de făcut astăzi și îmi aduc aminte că trebuie să mă duc după rezultatele analizelor de rutină de la laborator.

Mă uit peste ele, sunt bune, puțin colesterolul ridicat, în rest sunt ok. Când să ies din curtea spitalului, cu cine mă întâlnesc: cu o fostă colegă de clasă din liceu.

— Servus, ce faci, Eva?

— Servus, George, zise ea zâmbind și suflând fumul de la țigară în sus ca să nu-mi vină în ochi. Uite, am ieșit la o țigară pentru că am așteptat vizita de dimineață și până a venit doctorul am crezut că înnebunesc, mai ales că pe mine mă lasă la urmă și mă cheamă la birou.

— Iar ești în spital?

— Da, m-am internat pentru analizele pe care trebuie să le fac o dată la 3 luni.

— Data trecută când ne-am întâlnit, tot aici a fost.

— Da, nu au ieșit analizele bune și a trebuit să le repet.

— Dar ce problemă ai, dacă nu sunt indiscret? Și în acel moment de la etajul întâi se auzi o voce care dovedea că îi place să fumeze: Eva te caută doctorul.

— Imediat, și desfăcu o gumă de mestecat mentolată.

— Mă ceartă dacă mă simte că fumez. Dă-mi numărul de telefon și te sun eu.

După ce am făcut schimb de numere, m-a pupat pe obraz și a fugit. Am plecat cu pași mici și mă gândeam... Biata fată, data trecută în spital, acum în spital, cred că are probleme grave.

Reîntâlnirea

Era sâmbătă și nu aveam niciun program pentru weekend așa că m-am dus la mall să fac câteva cumpărături. Nu am găsit ce căutam și coboram pe scara rulantă când m-am ciocnit de două foste colege de birou.

— Servus, servus, ce fac fetele?

— Servus, la cumpărături.

— Văd că ați găsit câte ceva, uitându-mă la sacoșele lor.

— Ei, câteva nimicuri.

— Nimicuri, nimicuri, dar sacoșele par cam grele!

— Tu ce faci?

— Am căutat câte ceva, n-am găsit și mă duc acasă.

— Nu vii cu noi la o cafea?

— Eu știu?

— Pe mine vă rog să mă scuzați, am musafiri și mă grăbesc. Luându-și sacoșele într-o mână, cu cealaltă ne-a salutat și a dispărut.

— Mai bine m-ai ajuta să duc bagajele astea acasă. Hai să luăm un taxi. Până am cules eu sacoșele de pe jos, a și venit mașina.

Urcăm în apartament, pun bagajele pe hol și dau să plec. Ghicind intenția mea, mă întreabă:

— Te grăbești? Am un coniac bun, și-mi făcu cu ochiul. Fă-te comod până pun de cafea. Și plecă în bucătărie.

M-am descălțat și mi-am dat haina jos, apoi am căutat canalul de muzică de la Tv pe care îl știam. Cunoșteam apartamentul pentru că mai fusesem în „vizită” la colegă când lucram împreună. Era fată de gașcă, îi plăceau petrecerile, excursiile și țelul ei în viață, mărturisit, era să se mărite cu unul cu bani mulți, cum de altfel aspiră mai toate fetele. Trecuse vremea lui Făt-Frumos pe un cal alb, acum era la modă averea, mijlocul de subzistență și cu cât

aceasta era mai generoasă, cu atât mai bine, chiar dacă Făt-Frumos nu mai era atât de frumos și de tânăr. A avut o tentativă de mariaj acum vreo trei ani, dar a eșuat. El s-a încurcat cu o fostă prietenă de-a ei care i-a suflat pretendentul cu o lună înainte de data nunții. De rușine și de ciudă și-a luat concediu o lună și a plecat din localitate să se mai potolească spiritele. S-a resemnat foarte repede și acum mai caută în continuare un partener de viață.

— A sosit cafeaua.

— Ai promis un coniac bun.

— Vine, vineee... cu gheață?

— Te rog.

A adus o sticlă de Courvoisier VSOP. Torn în pahare, pun gheață și o întreb:

— De unde știai ce coniac îmi place?

După ce gustă din pahar, ia o gură de cafea și spune:

— Ai uitat că am fost cinci ani colegi de birou? Apropo: De ce ai plecat de la firmă?

— Dragă, nu mai îmi plăcea ce făceam, s-a schimbat și colectivul cu care am început, știi că noi am fost primii cu care a plecat firma la drum. Mai ții minte chef de deschidere? Au plecat unii,

au venit alții și mi-a promis un vechi amic un job mai bun.

— Păcat, toate femeile nemăritate au pus ochii pe tine.

— Și tu?

Puse paharul pe masă, s-a ridicat din fotoliu și s-a așezat pe genunchii mei.

— Și eu, de ce? Nu-ți plac, nu sunt frumoasă, nu sunt atrăgătoare? Mâine m-aș mărita cu tine dacă ai vrea, și își lipise buzele de ale mele într-un sărut lung și pătimaș.

Apoi am simțit că îmi desface cureaua de la pantaloni, iar eu umblam la închizătoarea de la sutien. Ne-am întins pe canapea și ne-am iubit până am căzut din pat. A bufnit-o râsul și așa goală a fugit în baie. În timp ce mă îmbrăcam, am primit mesaj de la Eva să o sun când pot. M-am îmbrăcat cât ai clipi și am închis ușa fără zgomot.

— M-ai sunat, domnișoară?

— Da, voiam să văd ce faci.

— Ce să fac, ceva cumpărături și mai deretic prin casă. Luni mă duc la interviul pentru noul job.

— Tu ce faci?

— Binișor, mă odihnesc că mă simt obosită, tratamentul ăsta mă obosește de parcă am tras la plug. Să mă suni să-mi spui ce ai făcut la interviu. Pa.

— Da bine, pa.

La nici cinci minute m-a sunat Zina.

— Nu ți-ai terminat coniacul.

— Am primit niște telefoane cât erai tu în baie și nu am vrut să intru peste tine să-ți spun că trebuie să plec. Am fost nevoit să plec mai ales că luni sunt chemat la interviu pentru job. Lasă că terminăm coniacul altă dată, dacă mai rămâne.

— Oricând pentru tine cu plăcere. Pa.

— Pa, pa.

La interviu

Interviu mult spus. Job-ul mi l-a găsit cel
Imai bun prieten al meu, Alex. Ne știam din copilărie. Am fost vecini, colegi de clasă la generală, de la liceu ne-am despărțit, dar am rămas prieteni. Avea nevoie de o persoană serioasă și corectă pentru că job-ul se ocupa cu selecția de personal pentru angajări și concedieri. Mi-a arătat biroul cochec, spațios, cu laptop și multă lumină naturală deoarece se afla la geam. Exact pe gustul meu, nu mi plăcea să stau în mijlocul camerei oricare ar fi ea; și la școală tot la geam îmi alegeam locul. În trecut, am observat câțiva colegi, cu care ulterior m-am împrietenit. Alex mi-a spus că pot să încep de luna viitoare, dar eu treceam în fiecare zi după zece dimineața să-mi aranjez biroul la noul loc de muncă.

Invitația la masă

După două luni la noul birou, eram deja obișnuit cu noua activitate: luam interviuri, pregăteam dosare pentru angajare, făceam lichidări de personal pe care le aproba Alex, care era și șeful meu. Ne înțelegeam atât de bine încât într-o zi îmi spuse:

— I-am vorbit soției mele despre tine.

— Nu știam că ești căsătorit.

— Da, după ce am terminat facultatea, m-am angajat și apoi m-am căsătorit cu o colegă cu doi ani mai mică. Avem și o fetiță.

— Uau, felicitări!

— Mulțumesc mult, are cinci ani și este o dulceață. Soția mea te-a invitat la masă duminică, dacă nu ai alt program.